

....Τούτον γαρ ο νόμος τω πολίτην υπερασπίσαντι τον στέφανον αποδέδωκεν, είτε δή μάλιστα τιμήσας δι' Αρκάδας την δρύν βαλανηφάγους υπό του θεού χρησμών προσαγορευθέντας, είτε ως ταχύ και πανταχού δρυός ούσαν ευπορίαν στρατευομένοις, είτε Διός πολιέως ιερόν όντα τόν τής δρυός στέφανον οίόμενος επί σωτηρία πολίτου δίδοσθαι πρεπόντως, έστι δέ η δρύς τών μέν αγρίων καλλικαρπότατον, τών δέ τιθασών ισχυρότατον. ήν δέ και σιτίον απ' αυτής η βάλανος και ποτόν το μελίτειον.....

Για φωτογραφία πατήστε [εδώ](#)

.....This is the civic crown which the law bestows upon one who has saved the life of a fellow-citizen in battle, either because the oak was held in special honour for the sake of the Arcadians,* who were called acorn-eaters in an oracle of Apollo;** or because they could speedily find an abundance of oak wherever they fought; or because it was thought that the garland of oak leaves, being sacred to Jupiter, the city's guardian, was fittingly bestowed upon one who saved the life of a citizen. The oak, moreover, has the most beautiful fruit of all wild tress, and is the sturdiest of all tress under cultivation. Its acorn used to be food, and the honey found in it used to be drink***

PLUTARCH LIVES: CAIUS MARCIUS CORIOLANUS, iii.3-4

Translated by
BERNADOTTE PERRIN
LOEB CLASSICAL LIBRARY
HARVARD UNIVERSITY PRESS
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS, LONDON, ENGLAND

* Early colonists of Rome, under Evander.

** Cf. Herodotus, i. 66.

*** In the shape of mead.